

4 d'octubre: Sant Francesc d'Assís

Text de l'Evangelí (Mt 11,25-30): En aquell temps, Jesús digué: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

»Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera».

«Has revelat als senzills»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui festa de sant Francesc d'Assís, l'Evangelí comença amb una curta pregària de Jesús; continua amb una lliçó de vida trinitària, i acaba amb una invitació. Totes tres coses estableixen el retrat espiritual del Sant que festegem.

En la pregària, Jesús enalteix el Pare perquè es revela als senzills i als humils: «Has revelat als senzills (...)» (Mt 11,25). Déu els revela la profunditat de la seva vida trinitària: «Ningú no coneix el Fill fora del Pare (...)» (Mt 11,27). Conèixer el Pare i el Fill amb la Ment que és l'Esperit Sant! Ell és el qui coneix la profunditat de Déu! Recordem que el verb “conèixer” en la Bíblia vol dir estimar i ser estimat, donar-se i posseir. Aquest “Coneixement” mutu del Pare i del Fill és el mateix Esperit; semblantment podem dir també que l'Esperit Sant és l'Amor, la Unitat, l'Alè, la Llengua... del Pare i del Fill.

El Sant d'Assís és caracteritzat per la minoritat i la simplicitat; la seva humilitat el fa terreny propici per a rebre aquesta revelació del misteri trinitari. En efecte, els seus escrits i les biografies primitives assenyalen en ell una experiència profunda del misteri de la vida trinitària. Déu Trinitat es fa “conèixer” d'ell i ell es conegut per Déu.

La invitació final de Jesús és el coronament de tot: «Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats i jo us faré reposar» (Mt 11,28). Jesús és benèvol i humil de cor; per això és el repòs dels humils, i també de tots els qui estem afeixugats perquè no ho som prou. En Jesús hi aprendrem la humilitat: «Feu-vos deixebles meus» (Mt 11,29).

El papa Francesc no té només el nom del nostre Sant, sinó també la seva simplicitat i humilitat, com ho veiem en els seus gestos i paraules. Som-hi! Tenim el més gran exemple davant nostre: Jesucrist. I, a partir d'Ell, sant Francesc i el Papa.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Benaurat el qui no espera res, perquè gaudirà de tot» (Sant Francesc d'Assís)
- «En ell [sant Francesc] s'adverteix fins a quin punt són inseparables la preocupació per la natura, la justícia envers els pobres, el compromís amb la societat i la pau interior» (Francesc)
- «La bellesa de l'univers. L'ordre i l'harmonia del món creat són el resultat de les diferències dels éssers (...). La bellesa de la creació reflecteix la bellesa infinita del Creador» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 341)

Altres comentaris

«Has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos»

Fray Valentí SERRA i Fornell
(Barcelona, Espanya)

Avui escoltem unes paraules emotives i entranyables que Jesús pronuncià en un moment de gran exultació espiritual: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11,25). Podríem dir que són el seu "magnificat" d'acció de gràcies. L'Església es complau en escoltar-les cada any per la festa de sant Francesc, el pobrissó d'Assís (+1226), home senzill de cor i bojament enamorat del Crist i del seu Evangelí.

A través d'aquest text evangèlic som convidats a retornar a una vida cristiana configurada per la pobresa i la senzillesa de cor -la minoritat- tal com ho féu Francesc d'Assís. Ell sabé aprofundir admirablement la Paraula de la vida fins a trobar allò més nuclear i essencial de la revelació cristiana justament en aquesta "manifestació als senzills".

Vivim immersos en un món i en una cultura que sovintegen l'arrogant autosuficiència, com si no deguéssim res a ningú, com si no tinguéssim cap necessitat de ser salvats. En aquest sentit, sovint fem el ridícul als ulls de Déu. Per això són especialment adients i plenament actuals les paraules de sant Francesc en el seu Càntic de les criatures: «Sigueu, Senyor, sempre lloat de tota criatura (...). Lloeu i beneïu el meu Senyor, doneu-li gràcies, serviu-lo amb gran humilitat».

Avui commemorem el traspàs de sant Francesc. El seu trànsit fou el moment cabdal del seu alliberament. En efecte, fou mentre s'associava plenament al misteri de mort i resurrecció de Crist que manifestà als seus germans, a guisa de testament i repte, les següents paraules: «Jo ja he fet la meva part, que Crist us ensenyi la vostra. Comencem germans!». Sí, comencem germans a viure amb alegria l'Evangelí, ja que Déu s'ha manifestat als senzills!